

[Inger Stilling Pedersen]

ulykker. Jeg sagde: Vi i Folketinget er også ansvarlige for, at vi får en god færdselslovgivning, de bedste muligheder for, at der bliver så få ulykker som muligt. Det er en fælles beslutning. Vi er ikke et hak bedre i Kristeligt Folkeparti, hvis det er det, man tror, på det område. Det tror jeg heller ikke vi er på andre.

Men vi har nogle holdninger til disse ting, og jeg tror, at det er meget, meget vigtigt, at vi forstår, hvor svært det er at skulle sige farvel til en nærtstående, mens hjertet slår. Jeg henviser igen til den dame, jeg sad hos så sent som i går, og som havde det tæt inde på livet. Det er meget, meget svært at skulle opleve, at ens pårørende skal køres bort, mens der tilsyneladende er liv.

Så siger fru Pia Kjærsgaard: Vi er ikke anderledes end i andre lande. Jamen jeg ved fra andre lande, at man dér siger, at hvis man f.eks. skulle spørge de pårørende, så fik man ikke så mange organer, som man gør i dag. Vi kunne vel ikke tænke os, at man bare skal have lov til at tage organer – det tror jeg heller ikke fru Pia Kjærsgaard vil have. Jamen altså, fordi andre lande har det sådan, behøver vi det da ikke. Det betyder ikke, at vi er anderledes, eller at vi er bedre. Vi har måske et andet syn på de ting. Det kan godt være, det syn vil ændre sig hen ad vejen.

Der er virkelig mange mennesker i dag, der ikke synes, at man er død, før hjertet er holdt op med at slå, og det vil nok blive meget svært at udrydde den opfattelse. Det betyder jo ikke, at vi ikke kan diskutere det til efteråret og finde frem til en måde, der gør det muligt at lade de mennesker, der ønsker det, få lov til at afgive organer, før hjertet er holdt op med at slå. Det er det, man skal diskutere til efteråret.

Man må huske på, at det er meget, meget svært, når man selv står i situationen. Det er det, man oplever gang på gang, at det er så let at sige det her, men når det virkelig gælder, når det er én selv, så er problemerne der. Og derfor ønsker vi, at det ikke er noget, man skal bestemme i huj og hast her, men at man virkelig til bunds sætter sig ind i det.

Og så lad os da arbejde alle sammen på, at der bliver så få organer som muligt til transplantation. Det synes jeg godt vi kan ved at gøre vores færdselslov meget, meget bedre.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Det var også fru Inger Stilling Pedersen, der fik mig til at bede om en kort bemærkning.

Dette har jo efterhånden udviklet sig til en egentlig debat om hjernedøds-kriteriet. Jeg vil nu gerne tilbage til det, der ligger i forslaget, nemlig at man skal have et lovforslag frem fra regeringens side. Og dér synes jeg, fru Inger Stilling Pedersen i virkeligheden leverede den bedste dokumentation for, hvor vigtigt det er, at vi ikke bare siger, at nu skal vi have en folkelig debat.

Vi siger alle sammen, at naturligvis skal vi have en folkelig debat, offentligheden skal engageres, inden der skal lovgives osv. Men var det ikke rimeligt, at man fra Folketingets side, ikke mindst fra regeringens side, hvor man sidder på hele oplysningsapparatet, Sundhedsstyrelsen, Justitsministeriet, ydede sit bidrag til, at folk ikke kommer og spørger – som man spørger fru Inger Stilling Pedersen – hvornår man egentlig er død? Gamle mennesker, ældre mennesker, siger fru Inger Stilling Pedersen, giver udtryk for, at de er bange for at komme på sygehuset, fordi man er bange for at dø, hvis man nu bliver erklæret hjernedød. Er det ikke den bedste dokumentation for, at debatten i høj grad hviler på nogle myter? Altså, at folk har brug for at få nogle faktiske oplysninger om: Hvad er dette med hjernedød egentlig for noget? Altså, hvad betyder det at være hjernedød?

Jeg synes faktisk, at regeringen har en forpligtelse til at sikre, at den folkelige debat, som vi alle sammen synes skal være der, også hviler på et korrekt grundlag. Jeg synes bestemt, Etisk Råd har ydet en stor indsats. Man har lavet en god film, man har skabt nogle gode aktiviteter, afholdt gode konferencer osv. om dette emne. Men man kan også godt forestille sig, at en gang imellem kommer Etisk Råd måske også til at formulere sig på en måde, som drager nogle faktiske ting i tvivl. Jeg tænker på et af de oplæg, som Etisk Råd er kommet med, og som har overskriften »Så længe der er liv«. Hvis man ikke får læst alt det, der står i folderen fra Etisk Råd, så bliver det i hvert fald vanskeligt. Det er sådan noget, der er med til at skabe tvivl om: Hvad er nu dette med hjernedød for noget?